

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegrafulu Romanu ese Duminec'a si Joi'a, la fie-care d'oué septemani cu adansulu Foióierei. — Prenumeratiunea se face in Sibiu la espeditar'a foiei, pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate cátra espeditara. Pretulu prenumeratiunei pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 38.

ANULU XXV.

Sibiu 15/27 Maiu 1877.

Pentru celelalte párti ale Transilvaniei si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl., iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru strainetate pre anu 12 fl., pre o jumetate de anu 6 fl. v. a. Inseratele se platescu pentru tant'a óra cu 7 cr. sirulu, pentru a dóu'a óra cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

† Evenementu nou.

Demissiunea ministeriului republicanu Jules Simon din Franci'a, venita cá din seninu, dintr'o data a intorsu privirile lumii politice spre occidentu, cu deosebire spre Franci'a. Mai multu inse a frapatu pe Europ'a intréga chiamarea lui Broglie la ministeriu, carea se asigura din tóte pártile, este identica cu ultramontanismulu.

Repentinatatea cu care a venitu schimbarea in guvernulu francesu inca nu permite a mesurá urmárilor cu tóta siguritatea. Schimbarea póte sa fia provocata de interese interne; póte inse totu asiá de bine sa fia provocata de problemele, care au inceputu a se deslegá in josulu Dunarei, si a cároru sferistu astadi inca nu e nime-neia in stare a lu proroci.

Déca caus'a schimbárei este a se cautá in natur'a lucrurilor interne ale Fransiei, Europ'a se va liniscí in curendu si va indreptá iérasii tóta atentiunea ei numai asupr'a orientului. Diurnalele insa ne spunu, si acést'a ne nelinicesce, ca ambasadorulu italianu a disu cu ocaziunea visitei din urma a demissionatului Jules Simon intre alte: *c'est donc la guerre avec l'Italie* (asiá dara resbelulu cu Itali'a); diurnalele ne spunu mai departe, ca Franci'a, sub influenti'a ultramontaniloru, voiesce sa elibereze pre „prinsulu din Vaticanu“, cu alte cuvinte, a'si pune sabi'a in servitiulu absolutismulu cosmopoliticu, care astadi, spre mirarea lumii, arata simpathii mari cátra turci, oppressorii crestinatáției si civilisatiunei; si totu diurnalele ne spunu, ca Germani'a si-a egalisatu puterea armata in provinciile luate dela Franci'a in resbelulu din urma, déca nu cum-va a intrecutu in numeru si in valóre pe cele francese din imediat'a vecinatate.

Aruncându-si Franci'a spad'a sea galica in cumpan'a Europei, de localisarea resbelului inceputu dejá mai ca nu va mai putea fi vorba. Teatrulu resbelului s'aru estinde dela oceanulu atlanticu pâna departe in laintrulu Asiei. Amu avé spectacolulu unui „bellum omnium contra omnes.“

Ne magulimu cu credinti'a ca Franci'a inca nu sta tocm'a asiá de tare sub papuculu ultramontanismulu si prin urmare nu va veni ea sa distruaga creatiunile intemeiate de dens'a pentru reformarea Europei, creatiuni, cari stau in strinsa legatura cu progresulu civilisatiunei.

In credinti'a acést'a, opusa sgototelor respandite, ne intaresce in-susi mesagiulu Maresialului Mac-Mahon care dupa servitiulu telegraficu alu „Timpului“ din Bucuresti este de cuprinsulu urmatoriu:

„Maresialulu Mac-Mahon dice, ca s'a conformatu scrupulosu constitutiunei, ca a insarcinatu pe domnulu Dufaure si dnulu Jules Simon de a formá dóue cabinete cari n'au potutu sa aiba in camer'a deputatiloru o majoritate capabila de a face sa predomine ideile loru. Maresialulu adaogá: „Nu puteamu sa facu unu pasiu mai multu pe acést'a cale fára unu apelu la fractiunea radicala. Tóte institutiunile nóstre, consciinti'a mea, patriotismulu meu nu-mi permitu sa me asociez, fia si de departe, la triumfulu ideiloru cari nu potu nasce de-

cátu desordinea si injosirea Franciei. Suntu convinsu ca tiér'a cugeta cá mine.

„Ea n'a aretatú ca voiesce triumfulu acestoru idei in cele din urma alegeri unde mai toti candidatii s'au sustienutu cu numele meu. Déca tiér'a aru fi din nou intrebata, ea aru respinge ori-ce confusiune in acést'a privintia. Suntu tare hotaritu a respectá si a mantiené institutiunile actuale pâna la 1880.

„Numai eu amu puterea de a propune modificarea constitutiunei, nu meditezu inse nimicu asemenea. Pentru a dá emotiunei care s'a produsu, tempulu de a se liniscí, ve invitú sa suspendati siedintiele d-v. pentru o luna. Veti puté in urma sa discutati bugetulu. In intervalulu acést'a vomu veghiá la mantinerea pácei publice si nu vomu suferi inlaintru nimicu, care aru putea sa o compromita in afara. Cu tóta agitarea care turbura o parte a Europei, acést'a pace va fi mantinuta, amu incredere, multiamita buneloru nóstre raporturi cu tóte puterile si multiamita asemenea politicei nóstre de abtinerere. Asupr'a celui din urma punctu tóte partidele voru fi de acordu a recunósce ca noulu cabinetu are aceiasi programa cá si celu trecut.

Teatrulu resbelului.

13/25 Maiu.

Se vede ca acum dupa ce s'au arangiatu rusii pe malulu stángu alu Dunarei pâna la Oltu si de aci in susu românii ajutati de un'a séu dóue divisiuni rusesci, dupa spus'a foiloru straine, — pâna la Verciorov'a, — a intratu o pauza. Unii dicu ca nu se va luá nici o mesura agresiva pâna nu va sosi imperatulu Russiei la Ploiesci séu la Bucuresti. Imperatulu rusescu, dupa scirile mai nóue va sosi numai in 6 Iuniu st. n. Asiá dara amu avé sa asteptámu pâna atunci dupa noutáti mai importante dela teatrulu sángerosu si turcii pe malulu dreptu alu Dunarei pâna atunci au sa se framente, gácindu, unde are sa fia isbitur'a cea dintáiu de invasiune.

Intr'aceea de vre-o câte-va dile spunu foile ungueresci si nemtiesci-unguresci cu óre-care placere, ca in Turci'a s'a proclamatú „sántulu resbelu“ (El-Djihad). Acestu „sántu resbelu“ se proclama, dupa legile canonice ale Islamului, numai cându o sentintia óre-care din Coranu este in pericolu, séu cându cine-va vrea sa constringa pe musulmani a primí unu obicei care este in contradicere cu cuventulu celu scrisu alu Islamului. Resbelulu acést'a s'a proclamatú acum de Siéic-ül-islam, se póte inse, conformu Coranului, proclamá, la vreme de nevoia, de ori-care musulmanu. Proclamându-se acestu „resbelu sántu“, sultanulu este obligatu a se pune in fruntea ostirei; toti credinciosii cari au trecutú preste anulu alu 13-lea trebuie sa iá arm'a si sa mérga la lupta; ceilalti (betráni, muieri, copii) trebuie sa ingrijasca de sustinerea celoru dusi la lupta; beliducele are dreptulu de a intrebuintá tóte averile natiunale si religiuaric spre scopulu resbelului; si resboimicii suntú dispensati de tóte preceptele Coranului, cari saru improprii purtárei resbelului sántu.

Resplata credinciosiloru musul-

mani pentru trapedulu unui atare resbelu este pe lumea acést'a, ca au voia sa predeze totu pe ce potu pune mân'a, precum: muieri, bani si alte lucruri de pretii; pe lumea ceealalta este, ca de aru fi peccatosii cei mai mari, paradisulu le sta deschisu, cu câte 70 fecióre frumóse la dispositiune de fia-care. Poporulu invinsu intr'unu astfelu de resbelu, déca nu este musulmanu, trebuie sa se faca, cáci altcum pace cu elu nu se incheia, ci celu multu unu armistitiu.

Intrebarea este, ca óre puterile europene voru admite barbariele aceste ruginite si hidóse chiaru si pentru evulu mediu, sa se repetésca in secululu alu XIX, disu alu luminei?

14/26 Maiu.

Dupa scirile din urma rusii au ocupatu Oltentí'a si românii s'au retrasu de acolo; mai departe au ocupatu rusii Turnu-Magurelele si Turnu-Severinulu. In Calafatu stau inca românii. Dintre ciocnirile bateriiloru rusesci merita a fi inregistrata cea dela Giurgiu dela 8/20 Maiu. Lupt'a de artileria a fostu de asta-data pentru insul'a *Mocani* carea e situata din josu de Giurgiu si de Rusciucu.

Afara de trupele rusesci românesci situate la Dunare, cetimu ca se voru asediá in laintrulu Romaniei unele corpuri de reserva. Se mai scrie ca dóue divisiuni rusesci voru avé missiunea de a ocupá passurile Carpatiloru, cu scopu de a impededá o eventuala intrevinere a Austro-Ungariei.

Cuartirulu generalu turcescu, se dice, ca e in cea mai mare perplesitate. Abdul Kerim, dupa ce a pusu la tóte punctele liniei celei intinse trupe spre a impededá trecerile preste Dunare, a remasu numai cu 60,000 pentru batalii in câmpu deschisu. Rusii din contra suntú in stare, la fia-care punctu, a pune unu numeru precumpanitoriu de trupe si tunuri.

Sciri dela 24 l. c. spunu ca Vidinulu este de nou bombardatu din Calafatu. Regimentulu alu VIII de dorobanti este dislocatu la Turnu Severinulu (asiá dara nu rusi). Dela Verciorov'a se pregatescu românii a bombardá *Adakaléh*.

Rusii au inceputu a atacá *Carsulu*.

„Kelet“ in paroxismu.

Diurnalulu magiaru „Kelet“ din Clusiu in fruntea numerulu seu 116 de joi apreciandu umanitar'a nesu-intia a dómneloru románe din Sibiu de a colectá ajutorie pentru fratiiloru de unu sánge raniti din Romani'a, ese din fire de mania, si in deliriulu seu se folosesce de nisce termini atátu de triviali, la cari nici unu omu cultu nu póte respunde fára vatemarea demnitáției sele.

Este menita acea aberatiune a unui sufletu negru pentru a intimidá pre cei slabi de angeru, a denunciá pre românii la cei ce dau credientu tuturoru *minciuniloru*, si a seduce si instrainá de cátra Romani'a pre acei'a, cari nu cauta mai departe de verfulu nasului, si caus'a pentru care a scosu sabi'a Romani'a numai din tendentiósele si antipaticile mistificári ale diurnalisticele magiare o cunosc.

In locu de a ne maculá cu unu

responsu, predámu acelu articulu indignatiunei publice, comunicându-lu in tóta golatatea lui.

Eata-lu:

„In favórea ranitiloru románi.“

„Suntemu incunoscintiati din fonte siguru, ca din Craiov'a, Bucuresti, si alte orasie a Romaniei s'au tramisu apeluri de natura secreta, si s'au recercatu m'i multe dame románe din patri'a nóstra, cá aici sa infintieze comitete si sa opereze colecte de bani si scame pentru ranitii armatei románe.“

„Ceea ce afirmámu este fapta positiva, si aceea inca scimu ca mai multe dame románe au respinsu cu resolutiune acea provocare, acum inse avemu in mâni unu apelu subscrisu de comitetulu constituitu sub presiedinti'a Iuditei Macelariu“ (aci comunica numele membriloru comitetulu dameleloru románe de aici.)

„Apelulu firesce apeléza la umanitate, ceea ce si noi amu subscrisu bucurosi pentru fia-care omu ce patimesce, decum-va n'amu cunósce chiaru aci motivele infame, din cari s'au resolutu a luá arm'a pentru periclitarea sea si a altor'a, si decum-va preste tóte n'amu sci, ca provocatorii au pornitu la recercarea unui statu strainu.“

„Noi credemu ca seculu frumosu românú este cu multu mai luminatu in acést'a privintia decâtu sa credemu séu sa presupunemu ca aru luá sub scutululu seu unu pasiu publicu cá acést'a in contr'a opiniunei publice voiei si politicele patriei.“

„Nu credemu cá damele románe sa dee remuneratiune unui poporu pentru infidelitate si rebeliune; cá glorificându faptele perfidului, sa se compromita pe sine.“

„Conducatori infideli si perfidi ai Romaniei, in contr'a voiei poporului au radicatú punnarulu asupr'a amiculu ei.“

„Au nimicitu viitoriulu tieri si binele poporului, devastarea va urmá si glorificá faptele miserabililoru perfidi.“

„Iér' noi, aici pe teritoriulu Ungariei, acei'a, cari prin faptele Romaniei si a muscalulu ni vedemu periclitata si liniscea nóstra interna, cari vedemu nesu-intia cátra acele scopuri, cari in prim'a linia ne amenintia si periclitéza viéti'a nóstra de statu, noi aici pe teritoriulu corónei ungare, cá suditi credinciosi, nu putemu incuviintiá lucrulu acestoru perfidi, nu-i potemu menagiá, ci trebuie sa-i condemnámu si sa-i urmarimu cu tóte semnele indignatiunei.“

„Voru fi raniti románi, cari negreșitu voru avea trebuintia de ajutoriu, noi inse nu putemu conlucrá la vindecarea aceloru rane, cari s'au nascutu pentrucá sa ni periclitéze esistinti'a; noi nu-i potemu vindecá, cá sa se reinsanetosieze si iérasii sa-si radice sabi'a in contr'a esistintiei nóstre, patriei nóstre si a intereseloru ei.“

„Vindece si ajutoreze-i acél'a, care e in stare a se insulfeti pentru canciuc'a muscalésca; care e in stare a-si purtá piciórele in catene de sclavu, care nu vede scopulu adeveratu alu acéstui resbelu de banditi.“

Pfui!

Frica si spaima mare a cuprinsu pre cei dela „*Pesti Napló*“ care in Nr. 124, contine unu articulu de fondu inversiunatu si bombasticu asupr'a cabinetulu din *Vien'a* si se exprima ast-feliu.

„Dar' apoi a nebunitu muscalulu acél'a, ca provóca ast-feliu pe Austro-Ungari'a; ce lipsa are elu de „*Turnulu-Severinulu*“, ostirile lui suntú giuru impregiuru la pânda dela Galiti'a pâna la Orsiov'a; — déca voiesce, demánda un'a pe firulu telegraficu comandantiloru si intr'o septamána câte-va sute

mii de ómeni au trecut otarele Austro-Ungariei!"

Iér' la finea articolului se mai re-creieza cu urmatórea insinuaie incu-ragiatória:

"Natiunea magiara dejá mai de multe ori a mántuitu monarchi'a si o aru mántui si acum, — cu ajutoriulu lui Ddieu." Ací ne marginimu numai la simpl'a reflectare: ca nu natiunea magiara *singura* ci popórele tuturoru nationalitátiloru din monarchia. *Dar' in anulu 1849 cine a mántuitu monarchi'a???*

Independinti'a Romaniei.

Press'a din Budapest'a si Vien'a, in cea mai mare parte, ne anuncia atátu prin telegrame cátu si prin cor-respondintie ca Romani'a s'a proclama-**tu independenta**, marti in 10 Maiu, si totu odata a declarat si re-sbelu Turciei.

Cetindu desbaterile cameriloru din 9 Maiu aflámu o enunciatieune a ministrului de esterne *Cogalniceanu*, pre carea o vomu reproduce in altu numeru. Vedemu din acea enunciatieune ca ministrulu de esterne románu numai constatéza, ca *de óre-ce Turci'a a ruptu legaturile cu Romani'a, ea a devenitu independenta*; adauge insé ca *positiunea acést'a nóua trebuie sa fia acceptata de Europ'a*. Alte date mai sigure si mai lamurite ne lipsescu in momentele cându scriemu aceste.

Apreciárile diurnaleloru budapestane si vienesé suntu de acordu in esprimarea indignatiunei séu celu putienu a desplaceri loru pentru cutezarea Romaniei. „Fremdenblatt“ este dintre tóte cea mai indulgenta, pen-tru-ca ea considera situatiunea cea dificila a Romaniei si adauge ca Romani'a insa'si nu se magulesce cu unu *Fait accompli* de independintia, ci o face pré cea din urma aternatóre dela hotaririle puteriloru garante.

In momentele din urma ne aducu foile din Bucuresci discursurile rostite cu ocaziunea aniversárei suirei pre tronul a Domnitoriului Carolu I, dintre cari reproducemu celu adresatu ca-meriei:

„Domnule presiedinte! Domniloru deputati! Mi readuceti aminte cuvint-le, ce suntu acum 11 ani, le amu rostítu atunci cându, pentru prim'a óra amu pusu piciorulu in Palatulu nati-
onei. Aceste cuvinte suntu scumpe iniméi mele; ele au fostu povati'a Domniei mele in totu sirulu de ani ce amu percursu impreuna.

Si astadi cá si in 10 Maiu 1866, nu me caieacu nici ca mi-amu lasatu famili'a, nici ca m'amu despartitu de tiér'a nascerei mele. Nu, domniloru deputati, nu me caiescu ca mi-am facutu din Romani'a tiér'a mea, ca mi-amu facutu din natiunea romána insusi famili'a mea.

Din protiva, astadi cându cunoscu mai bine frumusetiele acestei tiéri, si destinatele la care ea are dreptu de a aspirá, astadi cându amu potutu a aprecia mai de aprópe marele calitáti ce distingu poporulu románu, cu bu-curie mi readuc aminte de diu'a alegerei mele de Domnu, de diu'a in care amu venitu in midloculu romániloru, de d'u'a cându m'ati pusu pe unu tronul ce este ilustratu de atáti'a mari si gloriosi domni, aperiatori ai independintiei nationale si ai crestinatátiei in fati'a semilunei.

O singura umbra acoperea anii acum trecuti; o singura umilire esista pentru Romani'a si pentru Domnulu ei; voiescu a vorbi de acele legaminte reu definite si fára temeiu care se numeau in Constantinopole suzeranitate pentru Bucuresci vasal-tate.

Pentru inlaturarea acestoru legaminte nepotrivite nici cu positiunea, nici chiaru cu drepturile nóstre ab-antiquo, pentru inlocuirea loru cu legamintele secolului alu nouesprediecelea acele care, state si popóre libere incheia cu libere incheia cu state si popóre libere au lucratu dóue generatiuni de románi, si mai cu deosebire dela o mia optu sute cincideci si siepte incóce.

Si suntu in dreptu de a sustienea ca alegerea mea, cu chiamarea mea la gurile

Dunarei tocmai dela sorgintele marelui fluviu ca insusi misiunea Domniei mele n'a insemnatu de cátu emanciparea Romaniei de aceste le-gaminte.

In midloculu evenimenteloru nedorite, neprovocate de noi, Inalt'a Pórta a ruptu sin-gura aceste legaminte. Nu noile vomu resta-tornici! Au, nu d-vóstra, au nu tóte corpu-rile statului, au nu natiunea intréga au pro-clamatu, au declarat ca prin ruperea acestoru legaminte Romani'a reintra in vechi'a sea in-dependentia, cá natiune libere, cá statu de sine statatoriu, cá membru utilu, pacinicu, civili-satoriu in marea familie a statelor Europe-ne?

Apartine acum energiei si devotamentului tuturoru fiiloru acestei tiéri, apartine pruden-tiei politice a corpuriloru statului, apartine acum si mie, iertati-mi acésta afirmatiune, apartine rávnei, activitátiei si neobositorulu mele stáruinti, de a midloci, de a ajunge cá nóu'a stare politica a Romaniei sa prlmésca o consecratiune Européna.

Cându ne uitámu la bunavointia, la inalt'a solitudinea cu care marile puteri, cu care Augustii Monarchi au incungiaratu tóte sfortiele nóstre de renascere, tóte actele nóstre natio-nale, fie-ne permis de a sperá, ba sa avemu ferm'a credintia ca puterniculu loru concursu nu va lipsi Romaniei, nici in aceste momente supreme, cându ea nu reclama de cátu ceea ce i revine cá poporu demnu de a fi liberu, cá tiér'a care n'a demeritatu de acceptárele Europei, cá statu care are forti'a si inteligenti'a de a implini misiunea ce-i este trasa prin positiunea sea geografica.

Acést'a sa o sperámu, sa o credemu, sa o voimu, si independinti'a Romaniei, departe de a fi o ingrigire pentru pacea Europei, pen-tru liniscea statelor vecine, amu ferm'a con-victiune ca va fi nu numai o satisfactiune data trebuintelorú nóstre nationale, dara va inde-stulá totu odata si unu mare interesu europénu.

Inca odata ve multiamescu, domniloru deputati, de bunele cuvinte ce-mi adresati in acésta di memorabila, si Dómn'a asociindu-se la aceste multiamiri, impreuna ve urámu: Sa tráiesca deputatii Romaniei si mai presusu de noi toti: Sa tráiesca Romani'a.

O epistola.

Domnulu Damé, publicistulu fran-cesu care mai ca s'a naturalisatu in Romani'a, a tramisu frumós'a scriere despre noi, ilustrului senatore si profes-oru d. Laboulay.

Acestu renumitu fiin alu Franciei scrise dlui Damé o epistola care con-firma fórté temerile ce exprimaramu ieri, si care totu-deodata va face sa tresalte inim'a romániloru de bucuria, vedindu cu cáta iubire si cu cátu de solida, drépta si impartiale judecata vorbescu despre noi cei mai ilustrii dintre cetatienii Franciei.

Dlu Damé, care simte cá unu ade-
veratu francesu si cá unu bunu románu, a binevoitu sa ne dea voia sa comuni-cámu romániloru acésta epistola.

„Parisu, 13 Maiu, 1877.

„Scumpulu meu domnu si amicu!
„Me aflamu suferindu fórté cându amu primitu minunat'a d-tale carticica, si n'amu pututu sa-ti multiamescu asiá in graba cum a-si fi voitu. A-ti spune ca aveai dreptate si ca impartasiamu tóte simtiemintele d-tale aru fi acum de prisosu; evenemintele s'au insar-cinatu sa dea dreptate prevederei si intielepciunei d-tale. Acum, numai e altu de facutu, de cátu a lasá toren-tulu sa tráca. Faca ceriulu cá Roma-ni'a sa nu suferé pré multu din con-flictulu intre aceste dóue puteri, si fia cá, dupa resbelu, sa-si redobándésca independinti'a, garantata de o perfecta neutralitate: acést'a i-o urezu din tóta inim'a.

„Resbelulu nici odata nu folosese nimenui; invingatori: suferu câte-odata mai multu decátu invinsii; dar' cei mici suntu totu-déun'a victime, si amicit'i'a celorlu mari rare-ori le este spre folosu.

„Franci'a n'are decátu o dorintia: cá resbelulu sa nu se intinda si sa nu se prelungésca. Acésta tiéra a fostu

asiá de crudu incercata de invasiune incátu i-e téma de unu nou resbelu cu Germani'a, si *subordinéza totulu ace-stui simtiementu*. Déca va trebui inse sa se bata, se va bate, si credu chiaru cu energi'a desperárei; dar' intáiele momente voru fi crude pâna voru trece.

„Acésta abtinerere a Franciei — intr'unu momentu atátu de criticu — este o mare nenocire pentru Eu-rop'a in generalu si pentru Romani'a in particularu; este probabile ca o Francia puternica aru fi opritu resbelulu dobândindu dela Turci'a reformele necesarie; dar' acelu tempu a trecut si nu mai putemu decátu sa remáneu spectatori nelinisciti ai unui resbelu *in care putemu fi téréti*, fára voi'a nó-stra, si in alta tabera decátu in aceea pe care amu fi ales'o. Suntemu, cá si voi, in voi'a intempláriloru.

Fia cá acésta furtuna sa tréca pentru románi si pentru noi! fia cá sa ne putemu regási in curendu in pace si sa nu ne mai gândimu de cátu la lupte pentru civilisatiune: acést'a e dorintia cea mai scumpa a ace-lui'a care se numesce cu afectiune

pré devotatulu d-tale

Edouard Laboulay

(senatore, membru alu institu-tului, profesore la colegiulu Franciei).“

Nota adresata de d. M. Cogalniceanu, ministru afaceriloru straine, cátra agentii Romaniei acreditate pe lângá puterile garante.

Bucuresci 2/14 Maiu 1877.

(Traductiune.)

Domnule agentu! Publicatiunea prin „Monitoriulu oficialu“ a conven-tiuniloru incheiate intre guvernulu im-perialu alu Rusiei si guvernulu prin-ciaru, si protestatiunea adresata de sublim'a Pórta cátra reprezentantii sei pe lângá puterile straine, la 2 Maiu st n., v'au pusu in curentulu situa-tiunei nóstre actuale. Momentulu mi pare dar' oportunu pentru a ve aretá aici cauzele hotaritóre a atitudinei ce ne este prescisa de cátra impregiu-rárele esceptionale, in mijloculu cáror'a ne aflámu. Cunósceti, domnule agentu, ca dela inceputulu resculárei popula-tiuniloru in Erzegovin'a, in Bosni'a si in Bulgari'a, si a luptei intreprinse de Serbi'a si Muntenegru contr'a Turciei, guvernulu Inaltimei Sele Serenissime, potrivit sfaturiloru puteriloru ga-rante, primi indatoririle impuse de neutralitatea cea mai absoluta. Cu tóte acestea, déca o astfelu de atitudine nu putea fi primita decátu in detri-mentulu relatiuniloru nóstre morale si materiale cu populatiunile de pe tier-mulu dreptu, ne erá permis de a sperá ca purtarea nóstra aru gasi com-pensatiunea sea in regularea definitiva a neutralitátiei nóstre.

De aceea cându acum in urm'a resbelulu intre Rusi'a si Turci'a se in-fatisia cá o eventualitate amenintatóre, marile puteri si inalt'a Pórta fura sesisate de noi despre cestiunea oportunitátiei de a transformá si de a ra-dicá la inaltimea unui dreptu formalu indatoririle decurgendu pentru noi dintr'o neutralitate necesara pentru tóta lumea, si alu cárei'a exercitiu in primisemu fára nici unu avantajiu pentru Romani'a. Cu tóte acestea, fia in deosebi, fia intrunite in conferintie la Constantinopole, marile puteri in-vocádu neajunsulu stipulatiuniloru privitóre la acésta inalta cestiune, si netienendu séma nici de gravitatea si-tuatiunei nici de just'a nóstra ingri-gire, nu voira sa ne consfintiesca o cerere pe care impregiurárele au in-dreptatit'o in de ajunsu mai pe urma.

Din parte-i, inalt'a Pórta, intre-buintiandu o sistema de amanare pe care interesele sele proprii trebuiau sa o indemne inca mai de multu a o parasí, se indaratnici a nu voi sa re-guleze cestiunile ce de diecimi de ani

stau nehotarite intre guvernulu impe-rialu si guvernulu princiaru. Ve voiú citá cá faptu isbitoriu a purtárei sele cátra noi, ca acum'a chiaru cându in-teresulu seu cerea o intielegere cu tiér'a nóstra, ea continuá a-i refusá recunó-scerea titlului de Romani'a, care cu tóte acestea, primise sanctiunea tutu-roru puteriloru garante.

Parasiti, fára directiune cá si fára spriginu, nu se putea sa nu ne gasimu in fati'a demersuriloru ce unu resbelu amenintatoriu lasá neaperatu sa se in-trevédia, si pe care trebuia fire ce sa le autorise atitudinea de indiferentia din partea mariloru puteri. Rusi'a ne propuse lealmente de a tractá cu dens'a in privirea trecerei armatelorú imperiale pe teritoriulu nostru.

Limbagiulu seu erá acél'a alu unei puteri care, conclurádu la edi-ficarea statului románu si luádu parte la garantarea esistintiei sele politice, nu intielegea sa-si desminta oper'a sea prin violarea drepturiloru nóstre. Afara de acést'a, Rusi'a se infatisia inaintea ochiloru nostri cá mandatariulu mo-ralu alu mariloru puteri, intru inde-plinirea unei misiuni care fusese chib-suita si indicata intr'unu modu so-lemnu de insusi Europ'a, prin hotariri publice si colective. Si déca, fára a luá in bagare de séma simtiementulu nostru de legitima conservatiune, si necunoscendu caracterulu inaltu alu propuneriloru ce ni se facea, noi le-amu fi opusu unu refusu nesocotitu si lipsitu altfelu de ori-ce spriginu, Ro-mani'a s'aru fi gasitu espusa prin ea insasi unei violatiuni fatale a terito-riului seu, a drepturiloru sele ce oru mai scumpe. Nu me voiú intinde mai multu, dle agentu, asup'r'a imperióse-loru consideratiuni care ne sfatuiau sa primimu propunerile guvernului im-perialu alu Rusiei, si lasu conventi-uniloru incheiate la 4/16 Aprile grija de a demonstrá cátu de multu inten-tiunile leale ale cabinetului din St. Petersburg si dreptele nóstre precau-tiuni s'au gasitu de acordu, spre a asigurá tierei nóstre, impreuna cu cele mai scrupulóse ingrigiri a intereselorú nóstre materiale, garanti'a fára reserva a drepturiloru nóstre cá natiune.

Primele stipulatiuni ale conven-tiuniloru incheiate, contienu dar' in ele insile intentiunile lealmente mar-turisite ale ambiloru contractanti, si nu dau locu la nici o indoiéla. In ade-veru, déca inaintea unei situatiuni ne-aperatu decisiva si recunoscuta, déca nu intr'unu modu oficialu celu putienu intr'unu modu tacitu, Romani'a a cre-diutu ca trebuie sa accedese la pro-punerile guvernului imperialu alu Rus-siei, guvernulu princiaru are incre-derea ca, nu numai a crutiatu Roma-niei periculele unei ocupatiuni mili-tare fortiata, dar' ca a asiguratu ré-spectulu individualitátiei si instituti-uniloru sele, in acela'si tempu cá si ga-ranti'a formalá a mentienerei limite-loru sele teritoriale. Ori cátu de mo-destu aru fi, Romani'a avea dreptulu a se preocupá de conservatiunea sea, cându prin positiunea sea geografica, se gasea pusa, óresi-cum, in mijloculu unui resbelu devenitu de aci inainte inevitabilu. Acésta tiente, comandata de necesitátile esistintiei sele, credemu ca amu atins'o si ne place a sperá ca nimeni nu va voi a-i contestá legitimi-tatea.

Incheiandu conventiunile din 4/16 Aprile, credemu iérasu ca amu inlatu-ratu ori-ce nesigurantia asup'r'a atitu-dinei nóstre in conflictulu orientalu. Caracterulu acestoru stipulatiuni, si indrasnescu a dice, sobrietatea ce le distingu, trebuia sa stérgea cea mai mica indoiéla asup'r'a lealitatiei inten-tiuniloru nóstre in ceea ce privesce le-gaturile ce avemu cu Turci'a, legaturi consantite prin tratatele europene, cari se afla mentionate in conventiunile nó-stre cu Rusi'a.

Relatiunile nóstre cu sublim'a Pórta n'aveau trebuintia, paremi-se de a fi determinate prin o intielegere di-

plomatica analoga cu cea din 4/16 Aprilie, si pe care unii aru fi voitu sa ne véda incheiandu si cu Turci'a. Preocupati mai alesu póte de valórea acestor relatiuni, inspiratorii unei asemenea politice nu si dau neaperatu séma de consecintiele periculóse ce aru fi avutu pentru Romani'a. Inse noi, ingrigiti cu dreptu cuventu mai multu de securitatea nóstra si de mentinerea acestei neutralitáti, a cárei responsabilitate esclusiva ni se lasá nóue, nu amu fi potutu subscrie o asemenea conventiune, fára a transportá prin acést'a chiaru, si cu sciintia, teatrulu resbelulu in Romani'a.

In adeveru, in conditiunile in cari amu tratatu cu guvernulu imperialu alu Rusiei, ne erá celu putienu iertatu de a sperá ca Romani'a va fi ferita de urmárele nenorocite ale unui resbelu, la care amu fi doritu cu caldura a remané straini. Dar' cine nu vede ca deschidendu teritoriulu nostru armatelor sultanului, amu fi adusu fatalmente resboiulu la noi cu tóte grozavijile lui? Me abtieniu de a amintí aci escesurile cari, inainte chiaru de ruperea relatiunilor între Rusi'a si Turci'a si fára nici o provocare din parte-ne, au fostu comise pe teritoriulu nostru de avant-gardele nedisciplinate ale trupelor otomane de pre litoralulu Dunarei. Este de ajunsu a mentioná asemenea fapte, pentru a aretá pericolele la cari Romani'a aru fi fostu espusa, déca resboiulu aru fi fostu adusu pe teritoriulu ei.

Nu s'aru putea dar' acúsá nici intentiunile nóstre, nici prudintia nóstra, pentruca amu lucratu cum amu facutu. Suntemu din contra, convinsi ca amu contribuitu, in mesur'a puterilor nóstre, pentru localizarea resbelulu si departarea lui depre teritoriulu nostru.

Dupa cele ce precedu, mi se pare de prisosu a relevá caracterulu putienu chibzuitu a unoru propuneri, dupa cari, trupele románe erau chiamate a cooperá cu armat'a otomana contr'a armatei rósiene. O propunere de acést'a natura are in sine refutatiunea sea, cu atátu mai multu ca ea nu ni s'a facutu decâtu in ajunulu intrárei armatelor ruse in Romani'a.

Dupa ce amu esplicatu astfelu atitudinea nóstra, nu hesitu a afirmá aci, in numele guvernului Mariei Sele serenissime, principelui Carolu I, ca intentiunile si actele nóstre au fostu in totulu conforme cu datoriele nóstre. Déca pe de o parte amu voitu, prin conventiuni, a luá mesuri pentru a ne aperá contr'a pericolelor unei situatiuni incungiurata de neprevédutu, pe de alta parte nu intrá nici cum in vederile nóstre de a rupe legaturile cu imperiulu otomanu, nici a cautá sa tragemu folosu din impregiurárele cari s'aru fi potutu presentá in favórea nóstra.

Acestea erau principiile liniei nóstre de purtare. Chiaru dela inceputu luasemu ferm'a hotarire de a staruí intr'ens'a, numai déca Romani'a nu va fi provocata de insusi Turci'a. Afara de acestu din urma casu, nu intielegamu de locu a constituí Romani'a parte beligeranta impreuna cu Rusi'a contr'a imperiului otomanu. Missiunea armatei románe derivá naturalmente din declaratiunile anterióre ce amu facutu in mai multe renduri sublimei Porti si tuturor cabinetelor straine.

Din nenorocire, continuarea, in mijloculu populatiunilor nóstre inofensive, a incursiunilor pustiitóre facute pe o scara din ce in ce mai mare; capturarea a mai bine de dóue sute corabii si a cariculului lor, captura facuta pána in porturile nóstre si chiaru in interiorulu riurilor nóstre, precum Jiulu, Ialomiti'a si Oltu; intrebuintiarea petrolului pentru a arde si a distruge corabiile cari nu voiau a urmá monitórele turce, si in fine bombardarea de acesti din urma si de bateriele tiermului dreptu alu Dunarei a orasielor si satelor nóstre, cari nu

erau pregatite nici pentru aperature nici pentru atacu, si unde nu erá nici unu soldatu rusu séu románu, ne lasa putiena sperantia ca aru fi posibilu a pastrá o atitudine de care nu amu fi voitu cu tóte acestea a ne departá cu nici unu pretiu. Dóue impregiurári din urma au venitu sa inlature cu totulu acést'a sperantia, si a nelinisci securitatea nóstra politica: mai întâiu insult'a ce ni s'a facutu prin suspendarea functiunilor agentului nostru din Constantinopole, cá cum agentulu diplomaticu alu Romaniiei aru fi fostu unu functionariu turcu nebucurându-se de imunitátele acordate de dreptulu gintiloru reprezentantiloru straini. Veni apoi depesi'a ce E Sea Safvet-pasi'a a adresatu la 2 Maiu curentu, represintantiloru Turciei pre lánge puterile garante.

Dispositiunile ostile pentru noi manifestate de sublim'a Pórta prin acést'a depesia, amenintiárele ce se gasescu intr'ens'a pentru tiér'a nóstra si pentru institutiunile sele, amenintiári urmate de unu bombardamentu generalu a intregului nostru tiermu, nu ne mai lasa nici o indoiala ca suntemu in resbelu cu Turci'a si ca acestu resbelu ni s'a declarat de insusi sublim'a Pórta.

In fati'a acestei atitudini a guvernului otomanu in privintia nóstra si a actelor sele de ostilitate invederata, care, dupa principiile dreptului publicu, constituie o stare de resbelu manifesta, guvernulu románu indeplinesce o datorie, stabilindu netedu inaintea puteriloru garante si inaintea opiniunii publice a Europei intregi, ca sublim'a Pórta ea insasi a ruptu legaturile ce existau între dens'a si Romani'a si ca prin urmare, noi nu putemu decâtu a-i inapoia responsabilitatea ce ea se încerca a aruncá asupr'a nóstra, prin depesi'a sea din 2 Maiu.

In presentia tuturor acestor fapte, a cáror'a gravitate nu póte scapá spiritului dreptu si luminatulu cabinetului... Guvernulu M. S. printiului Carolu I n'aru puté remané spectatulu nepasatoriu. Suntemu siliti a luá chiaru de adi mesuri, ast-feliu precum le cere situatiunea creata de insusi Turci'a, pentru a respinge prin fortia actele de agresiune, la cari este espusa Romani'a din partea armatelor otomane.

Tari de dreptulu nostru si de justiti'a cauzei nóstre, si comptându pe solitudinea puteriloru garante pentru noi, vomu face totu ce dator'a nóstra cátra tiéra ne impune pentru a aperá pamentulu nostru, pentru a salvá institutiunile nóstre si pentru a asigurá esistentia nóstra politica.

Bine-voiti a dá cetire si a lasá copie despre acést'a nota Escelentiei Sele dlui ministru alu afaceriloru straine.

P. ofitu de acést'a ocaziune pentru a ve reinoi, domnule agentu, asigurarea inaltei mele consideratiuni.

Desbateri parlamentare.

(Fine).

dupa „U. p. A.“

Prin urmare dloru, ceea ce facu turcii este unu resbelu de exterminare, unu resbelu de jafu. Si apoi onor. d. Ionescu dice ca acést'a nu este o declaratiune de resbelu, ca nu ni se face nóue resbelu? Dar' cui se face? — D. Ionescu dice ca noi trebuie sa realisámu aci in tiér'a nóstra, in mijloculu macelului si jafului, doctrinele comitetului amiciloru pácei si sa stámu cu bratiile inercuciate. Apoi intrebú: nu aru fi o batjocura pentru noi, guvernulu, si pentru armat'a nóstra a stá cu arm'a la bratiu cându vedemu ca se omóra locuitorii acestei tieri? Chiaru onor. d. Ionescu, pe la finitulu discursului seu, a recunoscutu ca avemu celu putienu dreptulu de a respunde tunu la tunu, cu tóte ca la inceputu dicea ca nu avemu acestu dreptu.

Atátu d. Ionescu cátu si d. Codrescu dicu sa ne aperámu: dar' domniele lor voiescu cá aperature nóstra sa se oprésca la malulu Dunarei. Apoi, intrebú pe d. Codrescu, care e proprietariu, cându aru veni cine-va si s'aru repezi in ograd'a d-sele si l'aru jefuí, i-aru ucide vitele si ómenii, s'aru aperá d-sea numai pána la gardu? Cându factorii de rele si-aru cuiburile prin pregiurulu proprietáti d-sele, aru stá d-sea numai la pánda? Nu s'aru duce la rendulu d-sele spre a-i pune in positiune de a nu se mai putea repedi pe mosi'a d-sele spre a o jefuí? (Aplause prelungite). Apoi, turcii din Turtucaia dau cu tunurile in noi cátu le placu. Ei bine, cându vomu putea si noi, nu aru trebuí óre sa ne ducemu pentru a-i face sa nu ne mai ucida soldatii si locuitorii nostri? Cându me ducu sa stricu cuibulu jefuitoriloru, negresitu ca nu facu alt'a decâtu me aperu, me asicurezu.

Noi n'avemu sa cucerimu nimicu, n'avemu sa rapimu nimicu, avemu numai sa ne aperámu in positiunile nóstre, cá sa nu mai póta nimeni sa ne turbure linistea, sa ne derime si sa ne incendieze orasiile si satele nóstre.

Onor. d. Ionescu dice ca ostirea nóstra nu are ce mánca. 'Mi pare reu ca suntu silitu sa dau o desmintire dlui Ionescu; dar' 'mi pare bine sa spu de aci, pentru onóra natiunii románe, ca ostirea nóstra are ce mánca in sinulu natiunii románe. (Aplause).

Este bine doveditu ca románii au ce mánca, fiinduca turcii, cá sa póta traí, suntu siliti sa vina sa jefuiesca din tiér'a nóstra. (Aplause).

Amu mai auditu manifestandu-se o alta grija, aceea de a nu face noi acte de agresiune in contr'a inaltei Porti. Apoi dloru, cum Pórt'a are dreptu sa faca acte de agresiune contr'a nóstra? Déca d-vóstra voiti sa legitimatede aceste acte de agresiune din partea inaltei Porti, atunci marturisiti singuri ca suntemu provincia turcesca si ca suntemu in stare de rebeliune.

Ce feliu? Pórt'a ne jefuiesce averile, ne bombardéza si ne arde orasiile si noi déca ne amu duce sa derimámu cetátile turcesci, sa astupámu tunurile lor cari ne bombardéza, s'aru putea dice ca este acést'a unu actu de agresiune? Apoi atunci care este deosebirea între actele de agresiune? A-si dori cá d. Ionescu si d. Codrescu sa ne aduca tacteriunii cari sa ne traga acést'a linia de demarcare.

Cum, dloru? Puterile garante, puterile Europei binevoitóre pentru noi, puterile crestine, puterile civilizate ne aru putea oropsi fiinduca noi ne punemu in stare de a ne aperá contr'a hordelor asiatiche si barbare pe cari le-a adusu Turci'a cá sa sugrume poporatiunile crestine din Europ'a?

Cum? puterile europene, cari voiescu sa faca pe Turci'a a se mai domesticí cá sa nu mai macelarésca poporatiunile crestine, sa nu mai renoiesca invasiunile asiatiche la finele seculului alu XIX, cum aru putea sa ne incrimineze pe noi, cari avemu loculu celu mai frumosu din lagerulu civilizatiunii, sa ne incrimineze pentruca ne amu aperá in contr'a acestor invasiuni barbare, cari suntu rusinea civilizatiunii moderne? (Aplause indelungu repetite).

Puterile europene, ori-ce s'aru intemplá, nu potu se aiba alta credintia decâtu ca noi suntemu ceea ce Ddieu ne a facutu sa fimu, adeca o natiune latina care nici odata nu va putea sa fia unu instrumentu in contr'a natiuniloru civilizate din Europ'a. (Aplause prelungite).

Déca Europ'a aru putea intr'unu momentu sa se amagésca, fiti siguri ca faptele si viitorulu 'i voru dovedí ca s'a incelatú, si va recunósce ca Romani'a si-a aperatu drepturile ei si si-a mentienutu valórea sea seculara cá natiune in sensulu tendintiloru de civilizare, chiaru atunci cându ea a fostu abandonata de Europ'a. (Aplause.)

Dar' se sioptese pe ici pe colo, ca noi, prin conventiunea ce amu incheiatu cu marele imperiu rusescu, vomu cadé iérasu sub protectoratulu exclusivu alu Rusiei. Ei dloru, cându erau nisce provincie mai putienu cunoscuté de Europ'a, cându nu aveamu armata, cându nu aveamu scóle si universitáti, cându nu aveamu atátea ilustratiuni scientifique, cându natiunea romána nu avea unu statulu maioru alu ei romanescu, noi inca amu sciutu, amu avutu destula intielepciune, destula abilitate si destula barbatia cá sa ne emancipámu de acelu protectoratu. Si astadi, dupa ce amu devenitu o Romania, un'a si nedespartita, dupa ce avemu o armata natiunale cu unu statulu maioru luminatu, care póte stá alaturi cu alu tieriloru mai civilizate, o armata pe care si strainii au inceputu sa o pretiuiesca, cum credeti d-vóstra ca s'aru mai putea intórce tempii acei'a in cari Rusi'a sa voiesca a face din noi nisce provincii cari sa nu traiesca decâtu prin grati'a consuliloru rusesci?

Credeti d-vóstra ca natiunile cele mici traiescu numai prin grati'a tratatelor, numai prin grati'a protectiuniloru? Credeti ca Belgi'a, Elveti'a stau astadi in picióre si au o viétia si o individualitate a loru propria atátu de devoltata numai din mil'a si indurarea puteriloru straine? Ve incelati dloru, déca ve inchipuiti un'a cá acést'a, si nu trebuie sa deprindeti tiér'a a traí in asemenea idei, radiemandu-se numai pe indurarea strainului de a o lasá sa traiesca. (Aplause prelungite).

Noi acesti'a, pe cari ne combateti, n'amú voitu nici odata sa o facemu sa créda acést'a, nici chiaru atunci cându eramu striviti, desarmati, ci totu-déun'a amu disu tieri ca competeze numai pe dens'a, cáci numai acele popóre cari au consciintia de sine se potu radicá. (Aplause).

Negresitu ca si tratatele ce amu avutu au contribuitu ce-va la situatiunea nóstra pe cátu a fostu si voru fi respectate; dar' déca tratatele au avutu valórea loru in viétia d-vóstra, nu trebuie astadi sa voiti sa faceti Romani'a sa créda ca ea nu póte sa traiesca decâtu infasiurata in trentiele tratatului de Parisu, despre care a-ti disu dela acést'a tribuna ca de si sfiasiatu astadi, este inse unic'a nóstra scapare.

Dar' nu vedeti ca urmádu ast-feliu condamnatu insi-ve natiunea la somnolentia si apatia, de si ea este atátu de descépta, atátu de laboriósá si atátu de doritóre a mai face nóue sacrificie pre lánge atátea altele câte a facutu pentru esistentia ei?

Nu vedeti ca in locu sa inimati virtutile si barbatia ei, prin acele cuvinte o descuragiati, o faceti sa se injosésca, sa nu mai aiba incredere in sine? (Aplause prelungite).

A-ti intrebatu cine ne garantéza in contr'a Turciei in casulu cându ea va fi victoriósá? Cine ne garantéza in contr'a Engliterei, care a declarat ca ne considera cá parte integranta a imperiului otomanu? Ei bine, dloru, acést'a garantia sa o cantámu mai întâiu in noi insine, si fiti incredintiatu ca nici Engliter'a, nici Turci'a nu ne voru mai tratá cá tiér'a turcesca cându noi vomu aretá ca barbatia romániloru de astadi nu e mai pe josu decâtu a romániloru de acum cáti-va secolu cându eramu si desuniti si mai putieni la numeru decâtu astadi, si totusi tieneau pieptu lui Bajazet si tuturor regiloru Ungariei si republicei Poloniei. Tieneau strebunii nostri peptu la tóte aceste trei puteri cari in epoc'a de atanci erau cele mai puternice, (aplaude) si astadi nu ne credeti in positiune de a face totu ast-feliu si aveti incredere numai in tratate cari suntu rupte si calcate in picióre?

Intrebati cine ne garantéza? Cine? Se ve spunu eu cine, si acést'a va fi celu din urma cuventu ce voiu dice. Cându fia-care din noi, fia-care din

fracțiuni vom merge pe cărări deosebite, atunci tratatele nu voru mai avea nici o valoare și strainii, fie ca voru veni dela nordu, fie ca voru veni dela apus, fie ca voru veni dela resaritu, voru fi stapânii acestei țări! Dar' pre cătu tempu vomu avea unu drumu mare, nationalu și deschisu tuturor românilor, fără desbinări între densii, atunci atâtu imperiulu Rusiei, cătu și Austri'a, cătu și Engliter'a ne voru respectă și voru face cu noi tratate multu mai sicure decâtu cele ce le avemu pâna acum. (Aplause intusiaste îndelungu repetite).

Nr. 56 — 1877
desp. III A. T.

Inscințiare.

Adunarea generală a despartimentului III alu Asociațiunei transilvane pentru literatură română etc., conchiamată pe 3 Iunie st. n. la Oen'a Sibiului, din cauze neprevădute se amâna pe tempu nedeterminatu.

Comitetulu desp. III alu Asociațiunei transilvane.

Sabiu in 13/25 Maiu 1877.

I. Hann'a Dr. N. Olariu,
directoru actuariu.

Correspondința.

Sebesiulu de susu, Aprile 1877.

(Urmare și fine din nri 28, 30 și 32).

Au mai contribuitu pe sém'a de arsilor din comun'a noastră următorii domni și următoarele comune și respective locuitori comunali etc., căror'a ne simțiem datori a le exprimă în numele nenorocitorilor deosebita multiamita și anume:

Comunei Sadu, care a conferitu din cas'a alodială 16 fl. ier' locuitorii au datu afara de sum'a de 4 fl. și 4—5 galete de bucate și mai multe haine; comun'a Rosi'a din cas'a alodială 5 fl. și locuitorii de acolo 3 fl. 40 cr.; locuitorii din comun'a Poplac'a 5 fl. și 5 galete de bucate; Petru Hódrea din Resinari 2 fl.; Dr. Nemesiu 1 fl.; comun'a Hamb'a din cas'a alodială 2 fl. locuitorii 20 litre greu și 60 litre porumbu; locuitorii din comun'a Vurperu 5 fl. 3 cr.; dlu Ioanu V. Russu protop. 1 fl.; dlu Petru Bancila din Resinari 40 cr.; dlu Valentinu Bock, avocat 2 fl.; locuitorii din comun'a Rosi'a 3 fl. 12 cr.; institutul de creditu și economii „Albin'a” 100 fl.; comun'a Saliste și locuitorii ei 10 fl. 48 cr., mai incolo 66 bucăți de haine și 20 de ferdele de cucuruzu; comun'a Tilisc'a, biseric'a gr. or. și privatii la olalta 22 fl. 4 cr.; comun'a Cacov'a și locuitorii afara de unu cojocu și unu peptariu și 9 fl. 25 cr.; brav'a comuna Resinari din cas'a alodială 30 fl. și locuitorii afara de sum'a de 42 fl. 80 cr. inca 222 de bucăți de haine, carne, slanina, grâu și cucuruzu în pretiu preste 242 fl.; locuitorii din comun'a Galisiu haine în valoare de 2 fl. 50 cr. și 5 fl. în bani; locuitorii din comun'a Gurariului 7 fl.; cetatea Sassebesiu din cas'a alodială 27 fl. și 3 cr.; locuitorii din comun'a Sibiulu 7 fl. 43 cr. În fine trebuie să exprimăm în specialu multiamita Inaltului Ministeriu regiu ung. de interne, care fatia cu nenorocirea de care a fostu cercata comun'a noastră s'a înduratu a ne dá unu ajutoriu de 200 fl. din fondulu de mila (elemosina).

Comitetulu impartitoriu de ajutoarele incurse.

Varietăți.

(+) *Necrologu.* Preotulu Pavelu Borc'a din Petruvasila, în numele seu și alu fiicelorule Anastasi'a, Iconi'a și Elen'a, prin acést'a aduce la trist'a

cunoscința tuturor neamurilor și cunoscutilor din departare, precumca multu iubita sea sotia resp. mama *Mari'a* în 30 Aprile a. c. st. v. în flórea etátiei sele, abia de 33 ani, s'a mutat la cele eterne; lasându în celu mai profundu doliu pre iubitul ei sotiu și pre cele trei fragede fiice ale sele, precum și pre o mama, o sora și unu frate, și numeroase neamuri și cunoscuti.

Remasițiile pamentesci cu mare pompa se inmormentara la 1 Maiu a. c. în cimiteriulu comunu de acolo. Fia-i tierin'a usióra, și memori'a binecuvântata!

* * *Comunicatiune intrerupta.* În urm'a unei rupturi de nuoru apă a spalatu stratulu drumulu de feru de o lungime de 50 metri între Mediasiu și Elisabetopole. Caletorii cătra Brasiovu trebuie să trecă pedestri loculu cătu e drumulu vatematu. Pachetele și post'a se transporta. Transportulu de marfuri e sistatu pentru două dile

* * *Rectificare.* În articulu dto Sighisóru'a 3/15 Maiu 1877 din nr. 36 a acestui diuariu s'a facutu următoarele erori tipografice:

1. Rendulu alu patruea din urma în colón'a prima apartiene articulu precedentu.

2. Mai la vale se dice ca comisiunea ambulanta dice ca Lasleulu rom. este parochia de class'a I. Ací inse are să se dica parochia de class'a II, pentru ca altmintrea passagiulu întregu nu are nici unu întielesu.

* * *Multiamita publica.* Voindu a renová biseric'a noastră gr. or. din comun'a Malencranu (Almakerck), care se afla în o stare de totu ruinată și fiindu comun'a noastră bisericésca foarte seraca prin staruinti'a dlui Nicolau Prosteanu subjude reg. dist. în Bogsi'a (Banat) carele e nascutu din comun'a acést'a amu primitu ajutoriu dela următorii domni: Dlu Iuliu Petricu jude reg. 5 fl.; dlu Hedvig Bösz jude adm. și proprietariu mare 5 fl.; dlu George Craciunu notariu 2 fl.; dlu Ioanu Budinceanu avocat 2 fl.; dlu Ioanu Gergeliu proprietariu în Caransebesiu 2 fl.; dlu Ladislau Klebovits avocat 1 fl.; dlu Michailu Gin'a conduc. de carte fund. 1 fl.; dlu Carol de Borosnyai comisariu de catastru 1 fl.; dlu M. Kis medicu cerc. 1 fl.; dlu Nicolau Panaiotu comerciant 1 fl.; dlu Michailu Panaiotu proprietariu de posta 1 fl.; dlu Michailu Rusu comerciant 1 fl.; dlu Pavelu Botos preotu gr. or. 1 fl.; dlu Lazaru Tiapu preotu gr. or. 1 fl.; dlu Alesandru Popoviciu preotu gr. or. 1 fl.; dlu Iuliu Vuia not. 1 fl.; dlu A. Gonteanu not. 1 fl.; dlu Alesandru Popescu preotu gr. or. 1 fl.; dlu Gabriel Fömel not. 1 fl.; dlu Demetriu Mustetia not. 1 fl.; dlu Isai'a Bobor'a cancelistu 7 fl.; dlu Ioanu Bolovegea notariu 1 fl.; dlu Ioanu Oprea invet. 1 fl.; dlu Iacubu Popoviciu protopopu 1 fl.; dlu Stef. Antonescu ablegatu dietalu 1 fl.; dlu Zacharia Botos parochu gr. or. 1 fl.; dlu Antonu Crenianu jude adm. 1 fl.; dlu Ioane Iankovits subjude reg. 50 cr.; dlu Bas. Nemoianu preotu gr. or. 50 cr.; dlu Marton Ludwig respicientu 50 cr.; dlu Arnold Pinkus cancelistu 50 cr.; și dlu colectantu 5 fl. cu totulu în sum'a de = 45 fl. v. a.

Ori-ce binefacere 'și afla remuneratiune sea în consciința binefacatoriului ca amu seversitu o fapta buna; acést'a inse nu e disu, cá celu ce primesc binefacerea nu aru fi îndatoratu la multiamire, și din acést'a cauza de-si suntemu convinsi, ca domnii contribuenti și facatori de bine 'și afla destula remuneratiune în consciința lor, totusi ne tienemu de o placuta datoriința a multiamit' atâtu dlui colectantu pentru staruinti'a d-sele și simpatii'a sea fatia de noi cătu și multu stimatiloru domni contribuenti asigurandui ca memori'a lor totu-déun'a va figurá în rugaciunile noastre ce se voru se-

versá și îndreptá cătra atotu-putintele Ddieu în sânt'a biserică, la a cărei edificare au concursu cu spriginulu lor.

Primésca inca odata deosebit'a noastră multiamita.

Malencranu in 9 Maiu 1877.

Comitetulu bisericeii gr. or. prin Nicolae Stoicoviciu, parochu gr. or.

Sciri telegrafice

Bucuresci, 23 Maiu. Cu ocaziunea aniversărei suirei pe tronul a principelui, Bratianu s'a adresatu cătra principele cu unu discursu în care a accentuat, ca politic'a Romaniei va documentá Rusiei și Austro Ungariei ca aspiranumaila sustinerea sea și respinge ori ce aventura. Bratianu a salutatu pe principe, cá pre celu dintăiu principe independentu alu Romaniei. Principele Carolu a respunsu: speréza ca puterile voru recunosce independința carea garantéza pacea Dunarei.

Constantinopole, 23 Maiu. Se constata oficialu caderea Ardahanului.

Petersburg, 23 Maiu. La fortulu Adlei pe malulu mării negre, este o lupta ferbinte cu turcii atacatori. Bombardamentulu este foarte veementu.

Petersburg, 23 Maiu. Se spune oficiosu: Rusi'a nu voiesce cooperatiunea Serbiei; Rusi'a nu are interesu să véda stabilindu-se alaturea cu ea unu voluntarismu panslavisticu revoluționariu.

Rom'a, 23 Maiu. În camera a declarat guvernulu puvendui-se întrebarea: Relatiunile amicabile între Franci'a și Itali'a nu suntu nici decum alterate de evenimentele din urma.

Constantinopole, 24 Maiu. Camer'a pretinde punerea fostului mare veziru Mahmud în stare de acusa. — Comandantulu turcescu dela Ardahanu este trasu înainte tribunulu de resbelu.

Aten'a, 24 Maiu. Flott'a britica, din optu năi cuirassate, a sositu cu ducele de Edinburg în portu.

Berlinu, 24 Maiu. Bismarck întreține o corespondința viua cu toti ambasadorii nemtiesci, cu deosebire cu guvernulu italianu. Baronu Kündell (ambasadoru în Rom'a) are să se întórca curendu la postulu seu.

Constantinopole, 24. În urm'a manifestatiunei softaleloru și a camerei, prin carea s'a cerutu demisiunarea ministriloru, asup'r'a Coastantinopolei s'a proclamatu starea martiala.

Vien'a, 25. „Cor. polit.” anuncia din Constantinopole, ca o deputatiune de softale a cerutu dela camera depunerea lui Mahmud, Damad și Redif-pasi'a, mai de parte suplinirea lui Muktar-pasi'a și rechiamaarea lui Midhad. Irritatiunea populatiunei e în creștere, nu este eschisa o miscare revoluționaria.

Burs'a de Vien'a.

Din 14/26 Maiu 1877.

Metalicele 5%	58 55
Imprumutul nationalu 5% (argintu)	64 30
Imprumutul de statu din 1860	108 —
Actiuni de banca	771 —
Actiuni de creditu	135 10
London	128 60
Obligatiuni de desdaunare Unguresci	73 —
„ „ „ Temisioresci	71 50
„ „ „ Ardelenesci	70 —
„ „ „ Croato-slavone	— —
Argintu	112 75
Galbinu	6 12
Napoleonu d'auru (poli)	10 31
Valut'a noua imperială germăna	63 25

Nr. 1447/1877.

Concursu.

Spre ocuparea postulu de mósia în comun'a Ludosiu mare, care postu e pe anu dotatu cu cartiru liberu, 1½ stănginu de lemne 15 hectolitru grân și 10 hectolitru cucuruzu și dela fia-care casa de nascere cu câte 40 cr. v. a. cá taese.

Mai departe, pentru comunele incorporate Carpenisiu-Reciu cu plat'a

anuala de 40 fl. v. a. 1½ stănginu lemne, o sörte de lemne gratisu, afara de acestea din Reciu dela fia-care casa de nascere 60 cr. și în Carpenisiu 40 cr. v. a. precum și o pâne de grâu cá dotatiune se escrie concursu pâna în finea Maiu a. c. st. n.

Suplicantele au a-si asterne suplicele lor în privinti'a acést'a subscrísului oficiu.

Mercurea 4 Maiu 1877.

Dela oficiulu Pretorialu.

(3—3)

Concursu.

Devenindu vacantu postulu de notariu din comun'a Resinari se escrie concursu cu terminulu pâna în 31 Maiu 1877 st. n.

Cu acestu postu suntu impregnate: unu salariu anuale de 500 fl., relutu pentru cartiru 40 fl. și taesele, cari se voru statorii pentru contracte și alte scrisori private.

Doritorii de a concurá la acestu postu au a documentá pe lănga caueificatiunea prescisa în §. 75 art. de lege XVIII din 1871, ca sciuf perfectu limb'a romăna, și au cunoscintie necesarie de limb'a magiara și germana.

Petitiunile timbrate și prevediutu cu documentele referitóre la recerintiele amintite suntu a se îndreptá pâna la diu'a prefapta la acést'a pretura.

Sabiu, in 8 Maiu 1877.

Dela pretur'a cercului Resinari-Seliste.

3—3

Nr. 118/1877.

Edictu.

Ann'a Bibu leginit'a sotia a lui Petru Sosimu Faraonu, amendoi din Fofeldea, carea acusi de trei ani si-a parasitu pe legiuitulu ei sotiu de casatoria, fără a se sci loculu ubicatiunei ei; se citéza prin acést'a cá în terminu de unu anu si o dí sa se prezenteze la scaunulu ppresbiterale mai josu subscrísu, căci la din contra procesulu divortialu încaminatu de sotiulu ei se va pertractá și decide si în absenti'a ei.

Nocrichiu, 28 Aprile 1877.

Oficiulu presbiter. gr. or. alu Nocrichiu Cincu-mare.

G. Maieru,
adm. pprescu.

3—3

Depuneri de capitale pentru fructificare.

se primescu la institutul subsemnatu.

- pre lănga annunciarea radicării în sensulu statutelor cu 6% interese;
- sub conditiune de a se anuncia institutul radicarea depunerei la **trei** luni înainte cu 6½% interese;
- sub conditiune de a se anuncia institutul radicarea depunerei la **siése** luni înainte cu 7% interese;

Interesele incepu cu diu'a, care urméza dupa diu'a depunerei, și încéta cu diu'a premergatória dilei, în care se radica depunerea cu acelu adausu inse ca numai dupa acele capitale se dau interese, cari stau depuse la institutu celu putienu 15 dile.

La dorinti'a deponentelui se potu stabili în diu'a depunerei capitalulu și conditiuni speciali de esolvire, cari se însémna apoi în libelu și în cartea depuneriloru institutul. În atare casu restituirea depunerei urméza dupa aceste modalitati speciale.

Depunerile tramise prin posta pre lănga comunicarea adresei depunentelui se resolu totu-déun'a în diu'a primirei.

Asemenea se potu efeptu prin posta annunciari și radicari de capitale.

Sabiu, 26 Aprile 1877.

„ALBINA”

Institutu de creditu și de economii în Sibiulu.

4—4